

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl JUDr. Šárkou Henzlovou v právní věci

žalobce: **Ing. V. Š.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Zdeňkem Stanovským
se sídlem Malátova 633, 150 00 Praha

proti
žalovanému: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o náhradu škody

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 29.965,00 Kč od 10. 4. 2018 do 29. 5. 2018, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Řízení o uložení povinnosti omluvit se žalobci se zastavuje.
- III. Žaloba o zaplacení 194.900,50 Kč s přísl. se zamítá.
- IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 49 435,50 Kč, k rukám jeho právního zástupce, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Pavla Kindlová

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 17. 4. 2018 domáhá zaplacení nemajetkové újmy a škody, která mu vznikla v souvislosti s nezákonně vedeným trestním stíháním. Trestní stíhání probíhalo u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. [REDAKCE] kde 29. 4. 2016 soud vydal trestní příkaz, na základě kterého byl žalobce odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odložením na zkušební dobu 18 měsíců pro trestný čin podle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zák., pro přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací. Dne 31. 8. 2016 bylo trestní stíhání žalobce zastaveno s odůvodněním, že trest, k němuž mohlo trestní stíhání vést, byl zcela bez významu vedle trestu, který byl pro jiný trestný čin obviněnému uložen. Dne 12. 9. 2016 zaslal žalobce k příslušnému soudu sdělení, že na projednání věci trvá, jelikož žádný trestný čin nespáchal. Při hlavním líčení dne 28. 2. 2017 byl Obvodním soudem pro Prahu 1 vydán rozsudek, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému. Proti rozsudku podal žalobce odvolání, Městský soud v Praze ve veřejném zasedání dne 10. 5. 2017 rozhodl, že se žalobce podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 zprošťuje, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Nezákonné trestní stíhání žalobce trvalo od 6. 1. 2016 do 10. 5. 2017, tedy 491 dnů. Žalobci v souvislosti s tímto trestním stíháním vznikla jednak škoda, a to v podobě obhajobního ve výši 24.865,50 Kč, které vynaložil na svou obhajobu, a dále mu vznikla nemajetková újma, kterou vyčíslil na 200.000,00 Kč a současně žádal o omluvu za příkoří, které mu způsobilo trestní stíhání. Žalobce tvrdí, že mu v důsledku nezákonného rozhodnutí byla způsobena újma, když byl poškozen na jeho základních právech, především došlo k zásahu do jeho osobního a rodinného života. Došlo také k citové a morální újmě jeho osoby a dalším negativním důsledkům, zejména v zásahu do jeho integrity, tedy do jeho pověsti, cti, vážnosti, dobrého jména a rovněž soukromí, neboť bylo proti němu vedeno trestní řízení, jako by se daného trestného činu dopustil a nebyla respektována zásada presumpce nevinu. V době zahájení trestního stíhání byl žalobce zaměstnancem [REDAKCE] pracoval na pozici [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE] Žalobce nastoupil [REDAKCE] do [REDAKCE] kde pracoval na pozici [REDAKCE] Jeho náplní bylo zajistit soulad činnosti zaměstnavatele s platnou úpravou, odhalovat a zmírňovat jakákoliv rizika a ochraňovat dobrou pověst a hodnoty zaměstnavatele. V době nástupu do zaměstnání žalobce doložil zaměstnavateli čistý výpis z rejstříku trestů, nicméně dne 8. 9. 2016 se zaměstnavatel [REDAKCE] dozvěděl, že je proti žalobci vedeno toto trestní řízení. Z uvedeného důvodu s žalobcem pracovní poměr [REDAKCE] ukončila 20. 9. 2016 okamžitým zrušením pracovního poměru podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce pro porušení povinností vyplývajících z právních předpisů, vztahujících se k vykonané práci hrubým způsobem. Rovněž [REDAKCE] se vyjádřila tak, že si nepřeje, aby jí žalobce zastupoval na pravidelných zasedáních, a to do doby, než bude vydáno pravomocné rozhodnutí soudu ve prospěch žalobce. Žalobce má nezletilé děti, nikdy nebyl trestán, vždy pracoval na vysoko profilových pozicích a dopad na jeho osobu tak byl zcela výjimečně devastující. Za tuto způsobenou nemajetkovou újmu žádá zadostiučinění v peněžité formě, a to 200.000,00 Kč + omluvu. V souvislosti s trestním stíháním také vynaložil peněžní prostředky na svou obhajobu, a to ve výši 24.865,50 Kč.
2. Žalovaná ve své obraně k žalobě uznala, že proti žalobci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí a v souvislosti s tím bylo vedeno nezákonné trestní stíhání a potvrdila také to, že u ní žalobce dne 9. 10. 2017 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody za obhajobu ve výši 24.865,50 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 200.000,00 Kč. Žalovaná uznala nárok na náhradu škody pouze částečně, a to ve výši 29.965,00 Kč, resp. **19.965,00 Kč**, z titulu náhrady škody, kdy oproti žalobcem nárokováných úkonů uhradila za stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání 11. 1. 2016 pouze poloviční sazbu odměny, za úkon odůvodnění odporu 31. 5. 2016 neuhradila nic, neboť je toho názoru, že odůvodnění odporu není účelně vynaloženým nákladem, stejně tak jako odůvodnění odvolání ze dne 4. 4. 2017, tedy za 2,5 úkonu nepřiznala náhradu škody. Za trestní stíhání se žalobci **omluvila** a zaplatila peněžitou satisfakci ve výši **10.000,00 Kč**. Poukázala především na to, že proti žalobci byla

vedena dvě trestní stíhání. Prvé pro trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 tr. zák., které bylo zahájeno usnesením ze dne 28. 10. 2015, proti kterému podal žalobce 13. 11. 2015 stížnost, a 10. 12. 2015 bylo usnesení o zahájení trestního stíhání zrušeno. Druhé trestní stíhání žalobce pro trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 tr. zák., které je předmětem této žaloby, bylo zahájeno usnesením ze dne 6. 1. 2016, obžaloba byla k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 podána 26. 4. 2016, a trestní příkaz, vydaný dne 29. 4. 2016 byl k odporu žalobce zrušen a ve věci bylo nařízeno hlavní líčení. Dne 31. 8. 2016 soud vydal usnesení, kterým trestní stíhání žalobce zastavil podle § 231 tr. ř. Ke včasné stížnosti bylo toto usnesení zrušeno a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Dne 28. 2. 2017 soud rozhodl o vině žalobce a proti tomuto usnesení se žalobce odvolal. Dne 10. 5. 2017 odvolací soud rozhodl tak, že rozsudek soudu I. stupně zrušil a žalobce zprostil obžaloby. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 5. 2017. Dále poukázala na to, že ve stejném časovém období, v kterém probíhalo toto trestní řízení, byl žalobce stíhán také pro jiný, podstatně závažnější trestný čin vydírání, a to u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]. Z dokumentu o zrušení pracovního poměru nevyplývá, na základě jakého trestního stíhání došlo k rozvázání pracovního poměru. V okamžitém zrušení pracovního poměru se hovoří o velmi závažné trestní věci. Ovšem v této posuzované věci bylo v době zrušení pracovního poměru zastaveno trestní stíhání ze dne 31. 8. 2016, byť nepravomocně. Naopak v trestním stíhání pro vydírání byl aktuální rozsudek o vině žalobce ze dne 27. 7. 2016, byť také nepravomocný. Žalovaná ví ze své činnosti, že i v případě trestního stíhání pro vydírání byl žalobce obžaloby zproštěn a podal u žalované žádost o odškodnění. V této své žádosti ohledně trestního stíhání pro trestný čin vydírání uvedl, že mu toto trestní stíhání zcela zničilo kariéru [REDAKCE] neboť se jím zabývala [REDAKCE]. A podobně uvádí, že trestní stíhání pro vydírání mělo devastující vliv na jeho psychiku, na jeho rodinný život, přinášelo mu zásadní obavy z budoucnosti své i jeho rodiny. Bylo medializováno a sousedé a známí se o něm, přirozeně, dozvěděli. Podle názoru žalované je tedy třeba postupovat ve věci odškodnění trestních stíhání žalobce obezřetně a podrobně rozlišovat a rozklíčovat souvislosti mezi žalobcem tvrzenými újmami v této věci a oběma trestními stíháními, aby nedocházelo případně k dvojímu odškodňování téhož.

3. Žalobce vzal žalobu zpět o částku 29.965,00 Kč. Usnesením ze dne 9. 8. 2018, č. j. 26 C 79/2018 - 36 bylo již dnes pravomocně zastaveno řízení v této části.
4. Žalobce podal u žalované 9. 10. 2017 žádost o předběžné projednání nároku. Žalovaná ve svém stanovisku ze dne 25. 5. 2018 částečně odškodnila žalobce ve výši 29.965,00 Kč. Tyto skutečnosti byly mezi účastníky nesporné. Soud má prokázáno *z trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. [REDAKCE]* že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací. Dne 28. 12. 2015 byla podána obžaloba, rozsudkem ze dne 28. 2. 2017 byl žalobce uznán vinným, k odvolání Městský soud v Praze dne 10. 5. 2017 žalobce zprostil obžaloby. Trestní stíhání trvalo od zahájení 6. 1. 2016 do 10. 5. 2017 celkem 1 rok a 4 měsíce. Soud má prokázáno ze *svědecké výpovědi manželky* žalobce, M. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] že žalobce bral toto trestní stíhání velmi úkorně a to jako velkou nespravedlnost, neboť měl pocit, že dělá svou práci dobře a byl pyšný na to, že ji dělá dobře. Ze začátku o trestním stíhání nikdo nevěděl, poté se to dozvěděli velmi blízcí přátelé a rodina, ale nikdo se k žalobci nestavěl negativně, nedával mu najevo žádné negativní reakce. Trestní stíhání postihlo celou rodinu, méně se smáli, méně plánovali věci do budoucna, co budou dělat, kam pojedou nebo zda vůbec někam pojednou, třeba na dovolenou, vlastně žili ze dne na den. Hodnotí to jako neveselé období. Pokud jde o druhé trestní stíhání, v obou případech hrozilo odnětí svobody, takže není rozdíl mezi tím a tím druhým stíháním. Tenkrát již měli tři děti, K. [REDAKCE] měla jít do školy, tak měla svědkyně obavu, nechtěla být na děti sama, i když věřila, že je manžel nevinný a doufala, že se vše rychle vyřeší a bude klid. Ale podle jejího názoru trvalo řízení strašně dlouho. Když manžel dostal výpověď, zhoršila se jím finanční situace. Jednak měli další výdaje, platili právníky, s čímž v rozpočtu nepočítali, měly hypotéku. Nějakou dobu byl manžel dokonce bez práce. Žalobce byl ve vazbě v souvislosti s tím druhým trestním stíháním. Asi měsíc byl bez práce, než si našel novou práci. Byla menší výplata, takže měli méně peněz, a pak ještě platili ty další výdaje, což

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Pavla Kindlová

byl finanční výpadek, i když měli nějaké rezervy, pomáhali jim také rodiče. Bez jejich pomoci by to finančně nezvládli.

5. Ve věci vypovídala *bývalá kolegyně* žalobce z [REDACTED]. Uvedla, že žalobce k nim nastoupil [REDACTED]. Viděla ho v průběhu výběrového řízení. Neví detaily, proč byl zrušen jeho pracovní poměr, neboť to přímo neřešila. Ví jen, že proběhly nějaké články na internetu nebo v médiích, že byl žalobce trestně stíhán. Věc trestního stíhání nebyla veřejně známa a domnívá se, že ani spousta zaměstnanců to nevěděla. Pak se dozvěděli od kolegy, který měl nějakou informaci z [REDACTED] ohledně řízení s panem Š [REDACTED], a vznikl problém s tím, aby žalobce zastupoval na těchto jednáních společnost.
6. *Svěděk P. D. [REDACTED]* ve své výpovědi uvedl, že zná žalobce, pracoval s ním, jsou bývalí kolegové z práce. Dalo by se říci, že jsou i přátelé. Avšak po skončení pracovního poměru mimo zaměstnání se nestýkali. On ví, že proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání, dozvěděl se to až z rozhovoru v rámci pracovního poměru. Nevěděl ani o jaký trestný čin by mělo jít. Neví ani, jestli bylo víc trestních stíhání nebo jenom jedno, ale žádný vliv na jednání s žalobcem to nemělo, neboť mu žalobce řekl, že byl obviněn neprávem. Když se ucházel o zaměstnání u firmy, kde pracoval svědek, oznámili mu, že žalobce nastupuje do jejich firmy, a později se dozvěděl, že nástup se odkládá, že je žalobce trestně stíhán. Žalobce dostal nabídku, aby nastoupil do pracovního poměru, avšak v důsledku trestního stíhání nemohl nastoupit, jeho pracovní možnost byla omezena, a jakmile byl propuštěn, tak pokračovalo jednání s ním, aby mohl nastoupit. Poté, kdy skončilo trestní stíhání, a byl uvolněn, přestaly překážky a mohl žalobce nastoupit do práce. Bylo uvedeno, že byl křivě obviněn a že to všechno bylo nedorozumění, takže byl volný a mohl nastoupit do práce a také potom nastoupil. Pracovní poměr skončil až po odchodu svědka ze stejného zaměstnání. Detaily, pro které žalobce skončil pracovní poměr, neví. Nikde veřejně se neřešilo trestní stíhání žalobce, bralo se to jako uzavřený a nemá ta věc žádný dopad na jeho výkon práce.
7. *Žalobce* sám ve své výpovědi uvedl, že obě, nebo každé, trestní stíhání, bylo pro něj stresující, byla to zátěž hlavně pro celou rodinu. On sám chtěl fungovat co nejrychleji tak jako dřív, snažil se to s manželkou společně nějakým způsobem zvládnout, což se jim také podařilo a za co je nyní vděčný. Dopadlo to dobře, manželství se nerozpadlo a nevznikly z toho žádné problémy, avšak obě trestní stíhání byly pro ně hodně náročné. Přiznal, že to druhé trestní stíhání bylo více náročné, neboť se jednalo o závažnější trestný čin. Druhé trestní stíhání se však přímo dotýkalo jeho pracovního zařazení, kde se velmi dbá na etiku a jakékoliv trestní stíhání u osob v této pozici je nemyslitelné. Trestní stíhání bylo publikováno veřejně na internetu a tím způsobem se o něm dozvěděly všechny banky na celém trhu a tím se uzavřela možnost dostat se znovu na původní pozici, jakou měl. V současné době nepracuje v bankovníctví, ale v malé firmě. Má i menší plat, musí dojíždět mimo Prahu. Pracovní výpadek byl maximálně 2 měsíce. Nemohl si dovolit dlouhodobě nepracovat, neboť nyní mají 4 děti, v té době měli 3. Velmi si vážil práce, kterou dostal v [REDACTED]. Byl to pro něj jakýsi vrchol, avšak skončil tímto trestním stíháním, neboť se dozvěděli o problémech, které měl a musel jít úplně mimo [REDACTED]. Sám také uvedl, že výpovědi M. B. [REDACTED] by mělo být potvrzeno, že došlo k ukončení pracovního poměru právě v souvislosti s trestním stíháním. *Svěděk ing. Martin B. [REDACTED]* v ČR a v Praze potvrdil, že skutečně došlo k okamžitému ukončení pracovního poměru, ale bylo to hlavně z důvodu, že žalobce při přijímacím pohovoru neuvedl skutečnost, že je proti němu vedeno trestní stíhání. Toto, když se dozvěděli, byl to důvod pro okamžité zrušení pracovního poměru. Dále uvedl, že pokud by toto uvedl, a sdělil by, pro jaký trestný čin je stíhán, přinejmenším by se nástup žalobce do banky zvažoval.
8. Žalovaná zaplatila částku 29.965,00 Kč 30. 5. 2018 na účet žalobce.
9. Žalobce byl nezákonně trestně stíhán. Má proto ve smyslu zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu, způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen zákon) zásadně právo na náhradu škody či nemajetkové újmy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Pavla Kindlová

10. Podle § 5 písm. a) zákona stát odpovídá za podmínek, stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody, způsobené nezákonným rozhodnutím uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem.
11. Podle § 8 odst. 3 zákona lze nárok na náhradu škody, způsobené nezákonným rozhodnutím, přiznat pouze, pokud poškozený využil, v zákonem stanovených lhůtách, všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje.
12. Náhrada škody ve smyslu ust. § 31 odst. 1 zákona zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náklady právního zastoupení pak podle § 31 odst. 3 zákona zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování, jejichž výše se určí podle ustanovení advokátního tarifu, upravující mimosoudní odměnu.
13. Bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu (§ 31a odst. 1 zákona), a to v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující.
14. V daném případě lze uzavřít, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, ve smyslu výše uvedených zákonných ustanovení a žalobci v souvislosti s trestním stíháním vznikla škoda, a to v podobě nákladů za obhajobu. Podle § 10 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu je odměna za 1 úkon právní služby 1.500,00 Kč. Žalovaná přiznala, a stejně tak soud, pokud by o náhradě škody rozhodoval, by přiznal za stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 11. 1. 2016 půl úkon podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu, za prostudování spisu při skončení vyšetřování 18. 3. 2016 jeden úkon (§ 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu), za účast při výslechu obviněného dne 18. 3. 2016 částku 1.500,00 Kč, za podaný odpor proti trestnímu příkazu ze dne 12. 5. 2016 částku 1.500,00 Kč, za účast na jednání před soudem od 13.00 do 15.57 hod. dne 21. 7. 2016 podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, za 2 úkony, 3.000,00 Kč, účast na jednání před soudem 26. 7. 2016 částku 1.500,00 Kč, účast na jednání 28. 2. 2017 částku 1.500,00 Kč, za odvolání proti rozsudku 28. 3. 2017 podle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu, za účast na jednání před soudem při veřejném zasedání dne 14. 6. 2017 půl úkon podle § 11 odst. 2 písm. f) vyhlášky. Stejně tak jako žalovaná, by soud nepřiznal úkon ze dne 31. 5. 2016 nazvaný Odůvodnění odporu, neboť toto není účelně vynaložený náklad, odůvodnění měl již obsahovat samotný odpor, a odůvodnění odvolání ze dne 4. 4. 2017 z důvodu, že samotné odvolání mělo již odůvodnění obsahovat. Tedy za 2,5 úkonu nepřiznal soud náhradu škody. Soud přiznal za 7 úkonů po 1.500,00 Kč a 2 úkony po 750,00 Kč + 9x režijní paušál po 300,00 Kč + 21 % DPH, celkem částku 19.965,00 Kč.
15. Ohledně nemajetkové újmy soud postupoval dle ust. § 31a odst. 2 zákona a dospěl k závěru, že u žalobce došlo k zásahu do osobnostních práv, když lze vycházet z toho, že každé trestní stíhání zasáhne do života stíhané osoby, avšak vzhledem k tomu, že proti žalobci téměř současně běžely dvě trestní stíhání, jedno o daleko významnější trestní stíhání vydírání v poměru s nyní posuzovaným trestním stíháním podle § 230 odst. 2 tr. zák. hrozilo žalobci odnětí svobody až na 3 léta či zákaz činnosti nebo propadnutí věci. Žalobce nakonec byl uznán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody podmíněný, s lhůtou 18 měsíců, a to soudem I. stupně. Odvolací soud žalobce obžaloby zprostil. Trestní stíhání netrvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, netrvalo ani dlouhou dobu, 1 rok a 4 měsíce je, podle názoru soudu, přiměřená doba pro rozhodnutí v trestní věci v poměru s projednávaným předmětem. Ani manželka žalobce dost dobře nemohla rozlišit tato dvě trestní stíhání, která probíhala současně, a uvedla, že každé trestní stíhání rodinu ovlivnilo, ale zcela jistě by postačovalo i jedno trestní stíhání, které by mělo významný vliv na chod rodiny i na porušenou pohodu v rodině a to i ve vztahu k nezletilým dětem, které si vyžadují pozornost a rodinnou pohodu,

kteřá je právě v období předškolního a školního věku nanejvýš žádoucí. S přihlédnutím ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, i k tomu, že v druhém řízení byl dokonce žalobce zbaven osobní svobody, byl ve vazbě, tedy v poměru s druhým trestním stíháním toto trestní stíhání, které nehrozilo ani tak vysokou trestní sazbou, nakonec ani nebyla žalobci vyměřena, a pokud by byl žalobce uznán vinným trestným činem vydírání, ani by za toto trestní stíhání nebyl odsouzen. Tedy ze všech výše uvedených důvodů soud uzavřel, že omluva, které se dostalo žalobci v rámci předběžného projednání nároku a částka 10.000,00 Kč, jako peněžitá satisfakce je zcela přiměřená náhrada za nemajetkovou újmu, která žalobci v souvislosti s nezákonně vedeným trestním řízením vznikla a měla by nemajetkovou újmu, která žalobci vznikla v důsledku tohoto posuzovaného trestního stíhání, zcela kompenzovat.

16. Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení dle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 AT se základní sazbou Kč 4 100/úkon při počtu 9 úkonů (převzetí a příprava, předžalobní výzva, žaloba, částečné zpětvzetí, účast při jednání dne 3. 1. 2019, 4. 2. 2019, 26. 2. 2019, 16. 5. 2019 a 21. 5. 2019 ½ úkon) příslušné režijní paušály podle ustanovení § 13 AT 9x 300 Kč, DPH 21% + 4 000 SOP. Celkem náklady řízení 49 435,50 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídít jeho soudní výkon nebo exekuci.

Praha 21. května 2019

JUDr. Šárka Henzlová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Pavla Kindlová